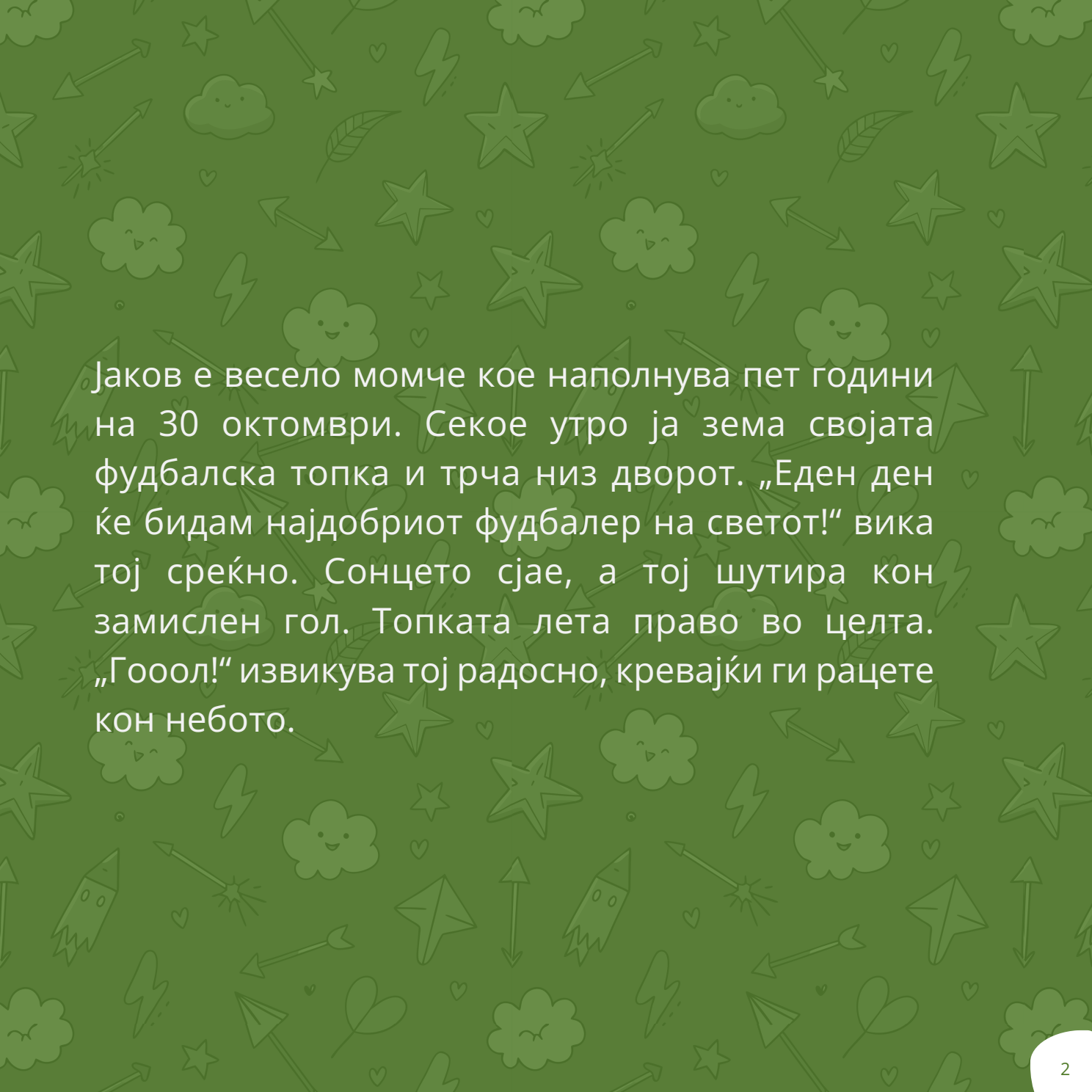

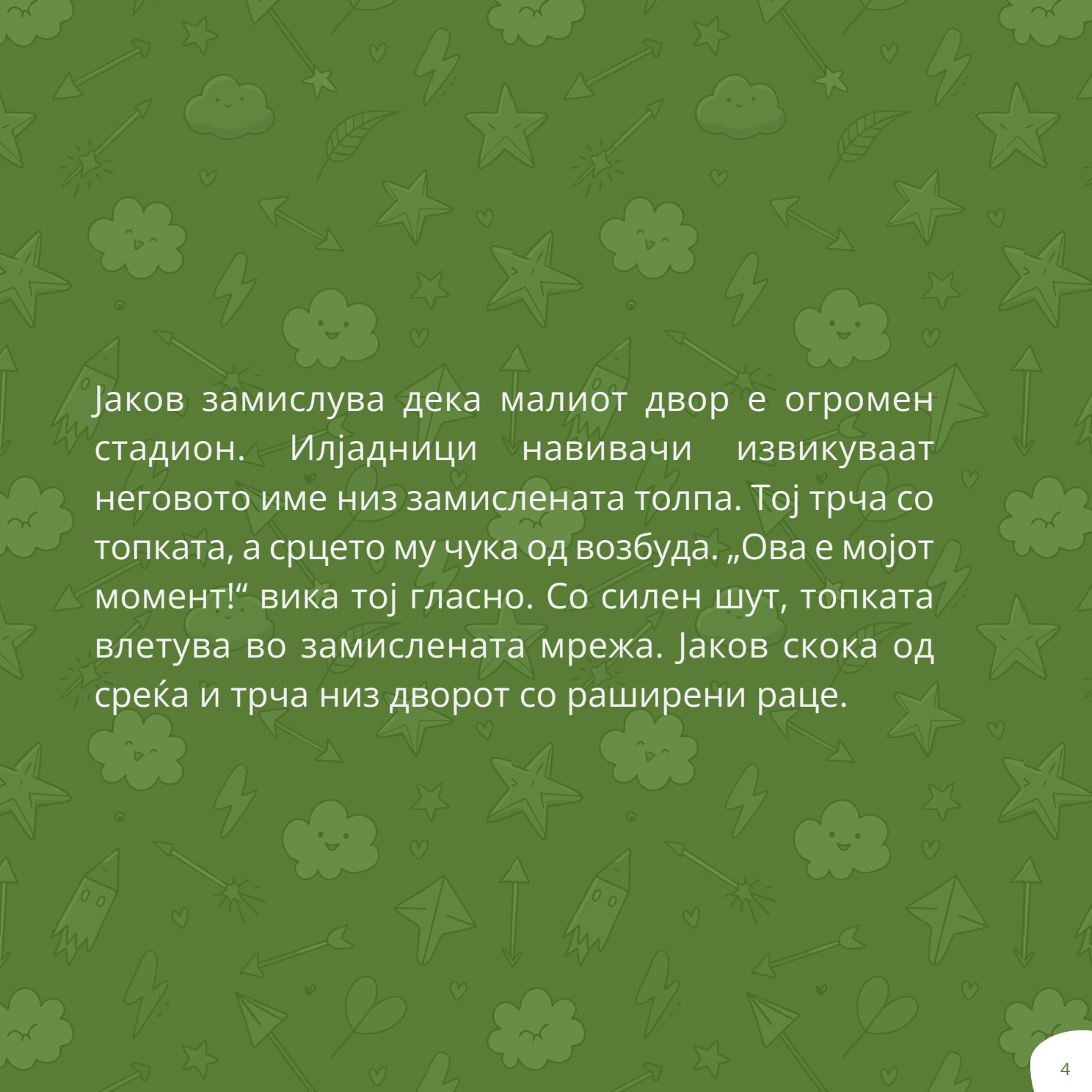
Јаков – Малиот фудбалер со голем сон

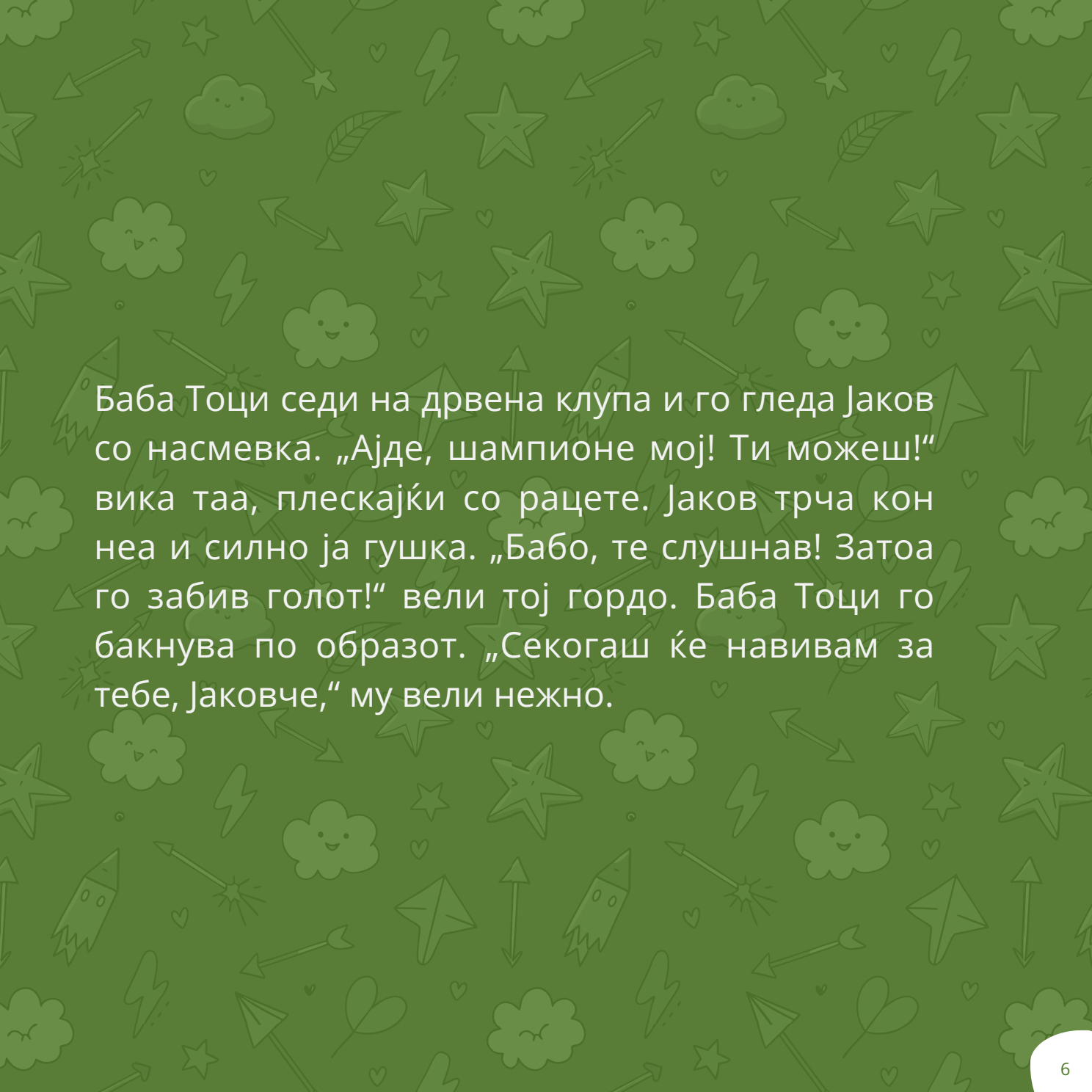
Јаков е весело момче кое наполнува пет години на 30 октомври. Секое утро ја зема својата фудбалска топка и трча низ дворот. „Еден ден ќе бидам најдобриот фудбалер на светот!“ вика тој среќно. Сонцето сјае, а тој шутира кон замислен гол. Топката лета право во целта. „Гооол!“ извикува тој радосно, кревајќи ги рацете кон небото.

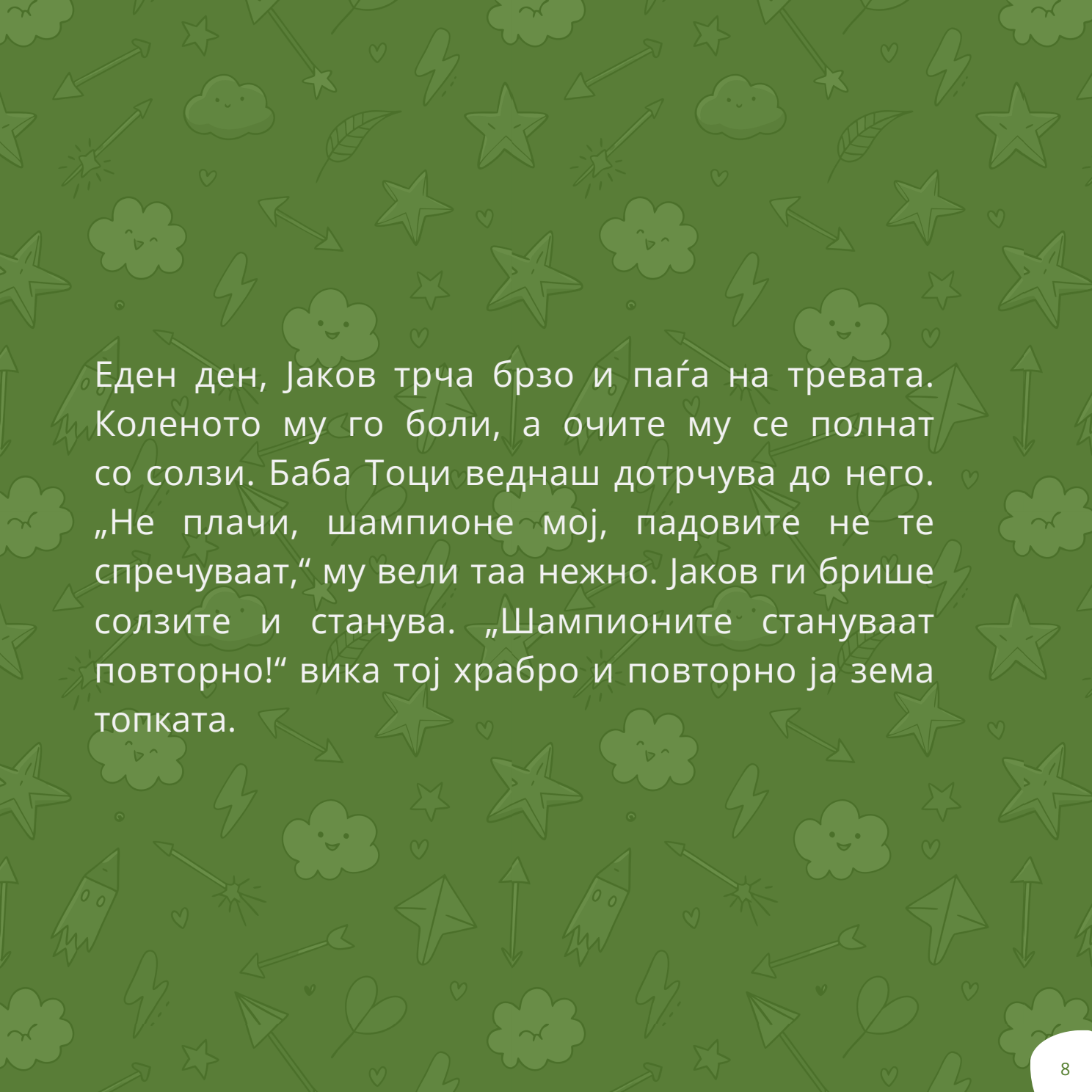
Јаков замислува дека малиот двор е огромен стадион. Илјадници навивачи извикуваат неговото име низ замислената толпа. Тој трча со топката, а срцето му чука од возбуда. „Ова е мојот момент!“ вика тој гласно. Со силен шут, топката влетува во замислената мрежа. Јаков скока од среќа и трча низ дворот со раширени раце.

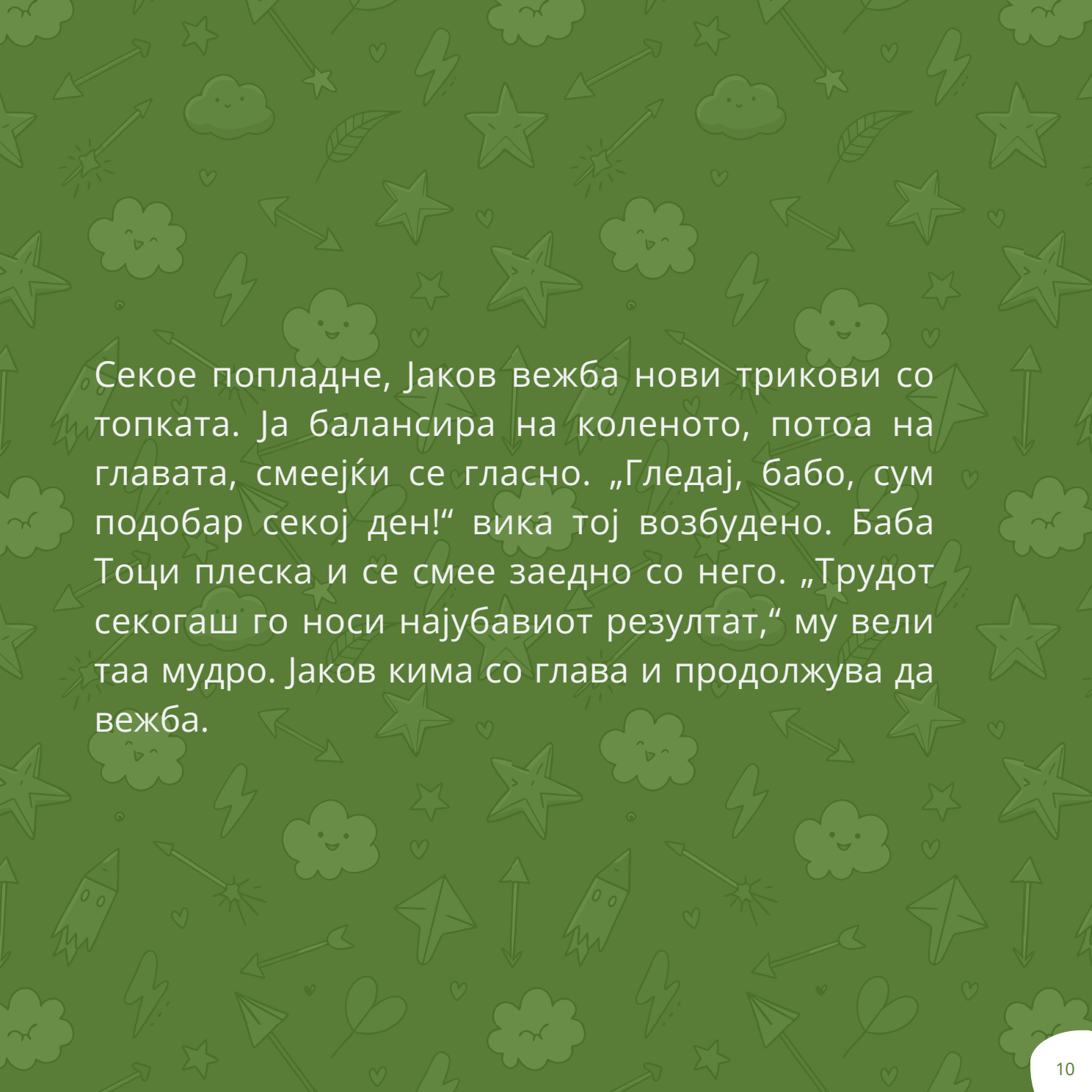
Баба Тоци седи на дрвена клупа и го гледа Јаков со насмевка. „Ајде, шампионе мој! Ти можеш!“ вика таа, плескајќи со рацете. Јаков трча кон неа и силно ја гушка. „Бабо, те слушнав! Затоа го забив голот!“ вели тој гордо. Баба Тоци го бакнува по образот. „Секогаш ќе навивам за тебе, Јаковче,“ му вели нежно.

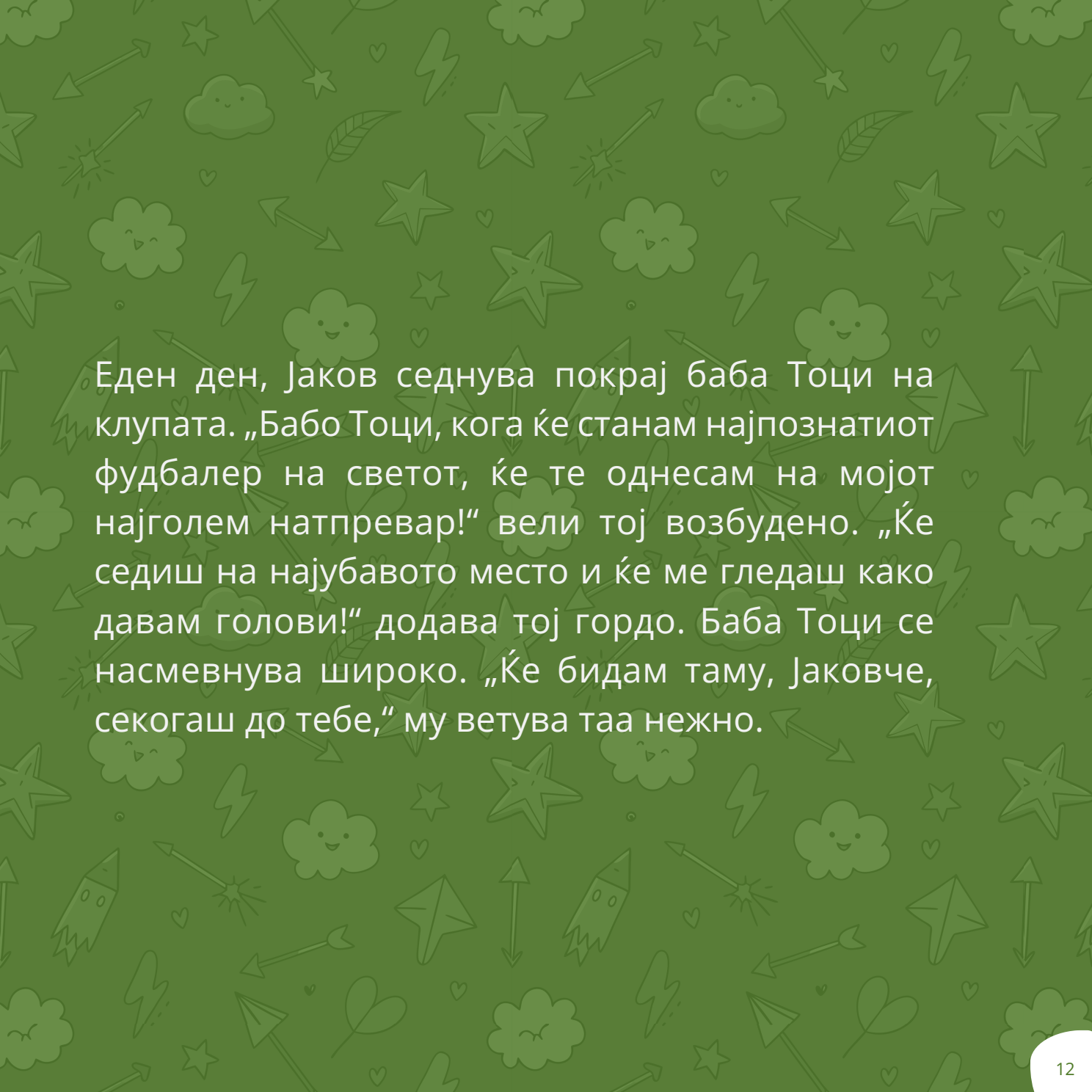
Еден ден, Јаков трча брзо и паѓа на тревата. Коленото му го боли, а очите му се полнат со солзи. Баба Тоци веднаш дотрчува до него. „Не плачи, шампионе мој, падовите не те спречуваат,“ му вели таа нежно. Јаков ги брише солзите и станува. „Шампионите стануваат повторно!“ вика тој храбро и повторно ја зема топката.

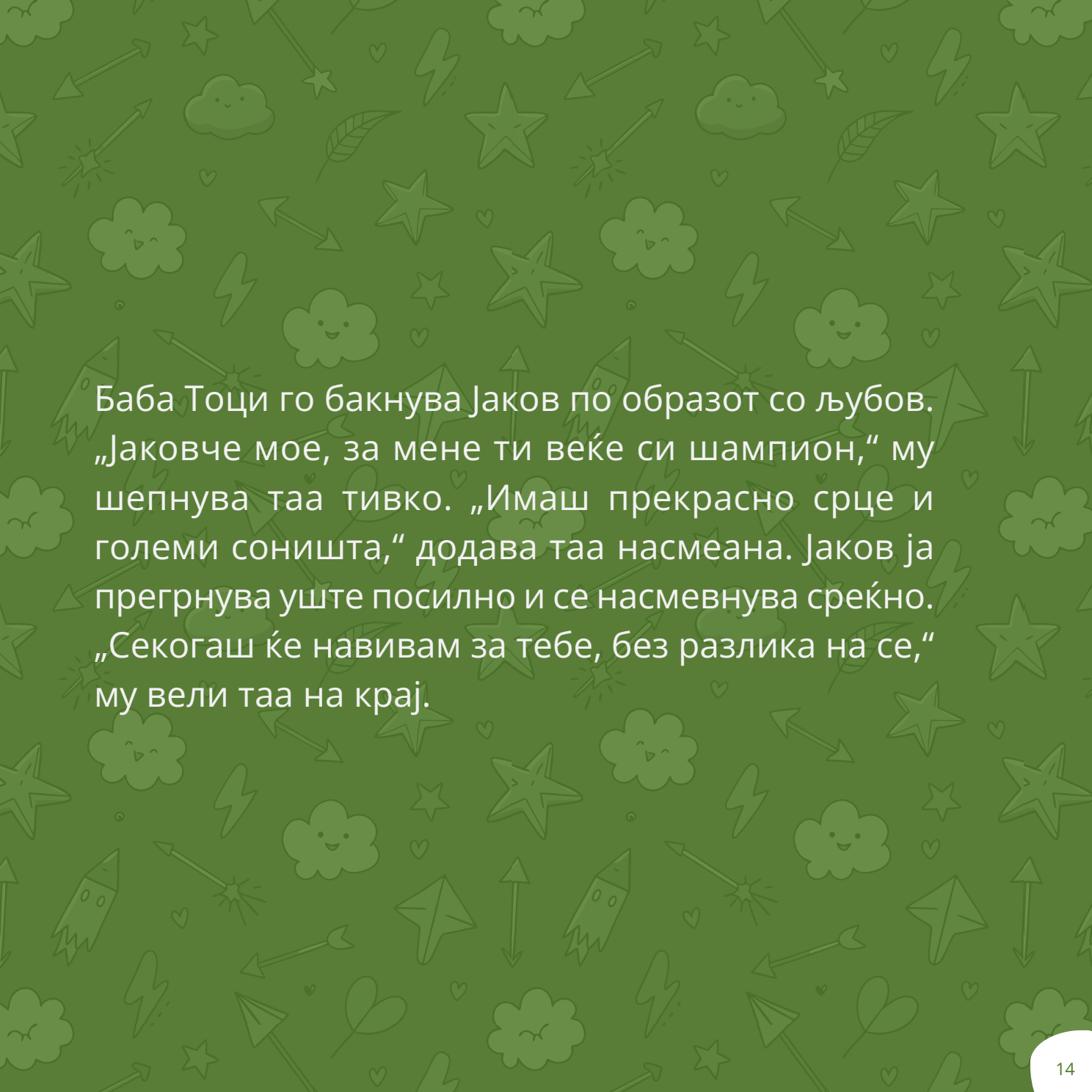
Секое попладне, Јаков вежба нови трикови со топката. Ја балансира на коленото, потоа на главата, смеејќи се гласно. „Гледај, бабо, сум подобар секој ден!“ вика тој возбудено. Баба Тоци плеска и се смее заедно со него. „Трудот секогаш го носи најубавиот резултат,“ му вели таа мудро. Јаков кима со глава и продолжува да вежба.

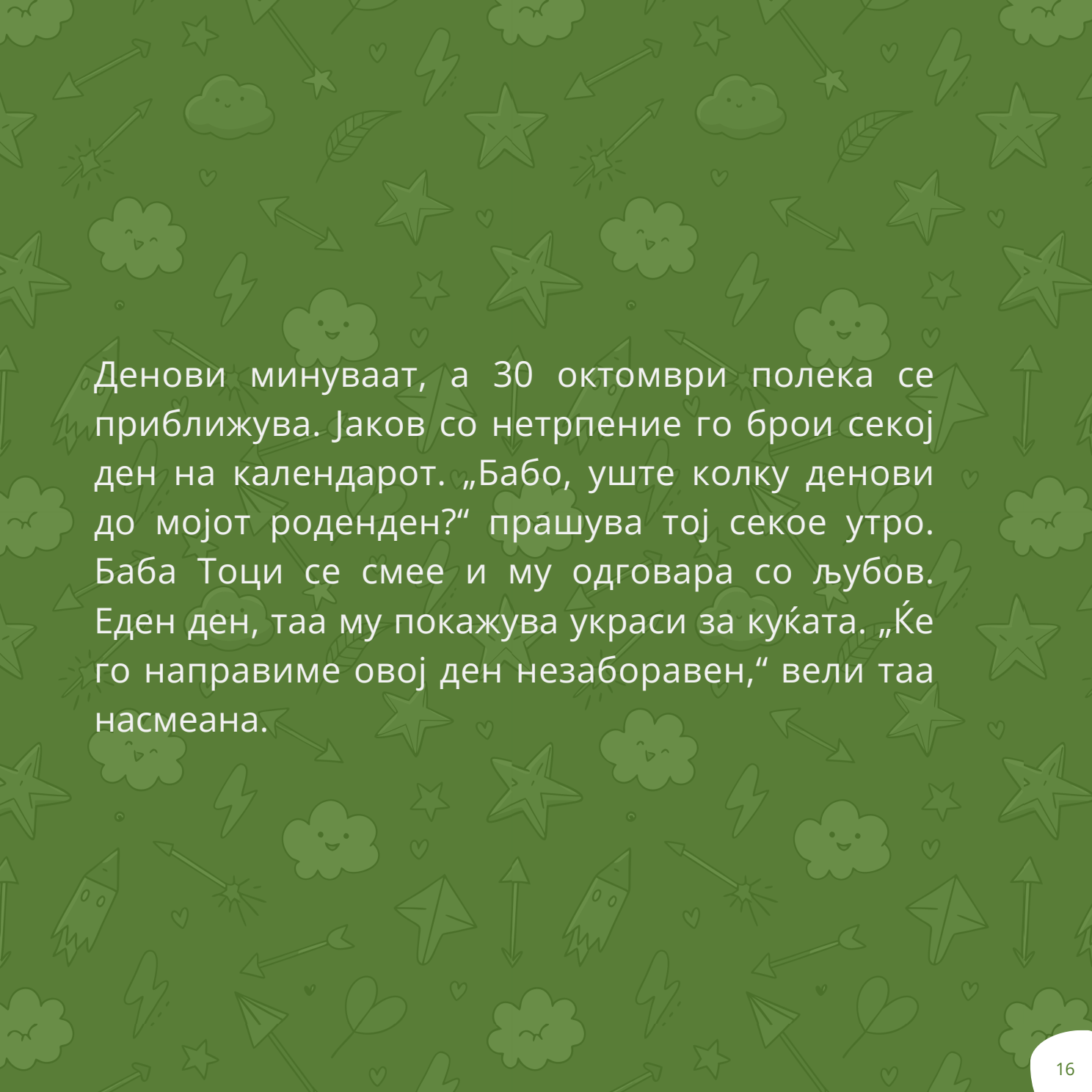
Еден ден, Јаков седнува покрај баба Тоци на клупата. „Бабо Тоци, кога ќе станам најпознатиот фудбалер на светот, ќе те однесам на мојот најголем натпревар!“ вели тој возбудено. „Ќе седиш на најубавото место и ќе ме гледаш како давам голови!“ додава тој гордо. Баба Тоци се насмевнува широко. „Ќе бидам таму, Јаковче, секогаш до тебе,“ му ветува таа нежно.

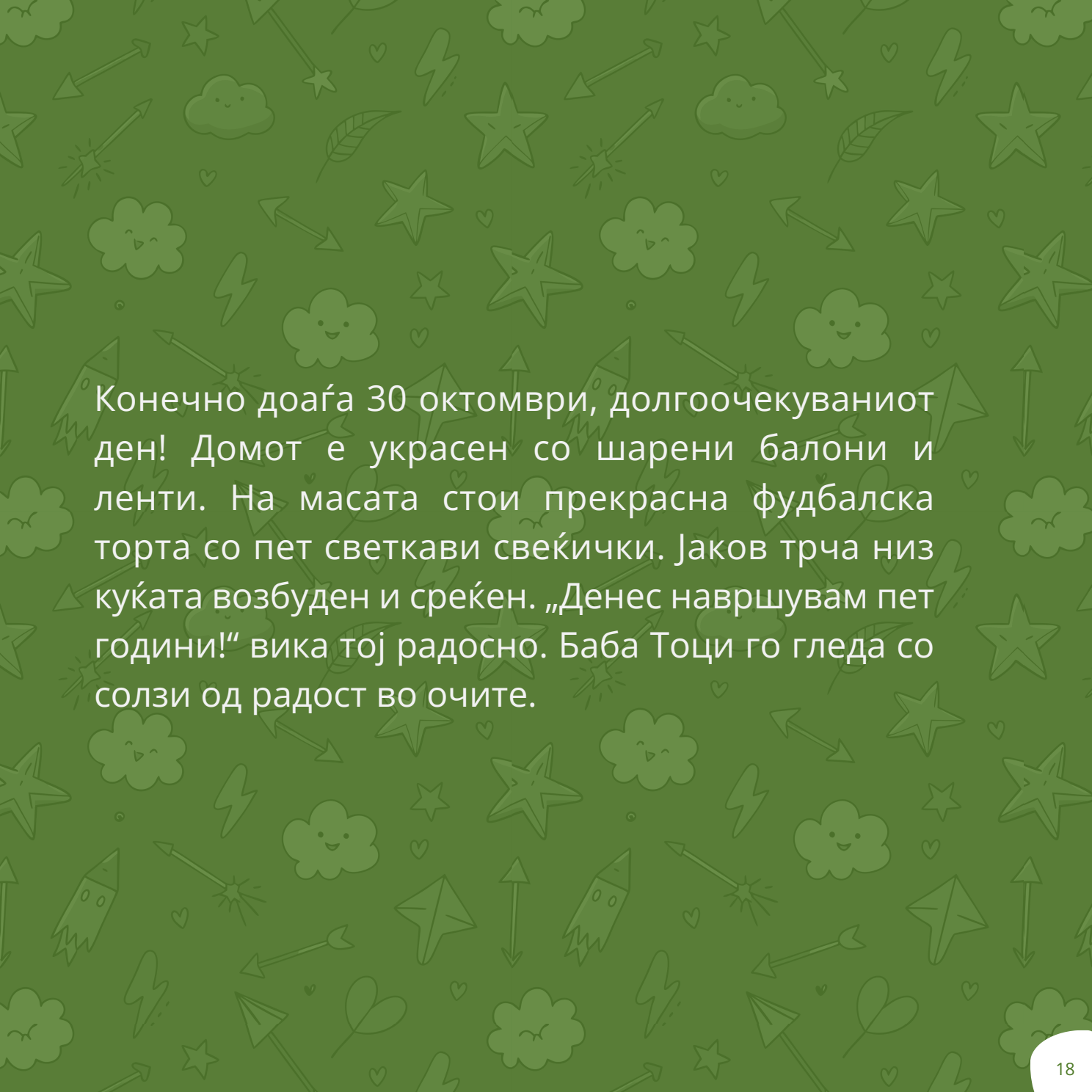
Баба Тоци го бакнува Јаков по образот со љубов. „Јаковче мое, за мене ти веќе си шампион,“ му шепнува таа тивко. „Имаш прекрасно срце и големи соништа,“ додава таа насмеана. Јаков ја прегрнува уште посилно и се насмевнува среќно. „Секогаш ќе навивам за тебе, без разлика на се,“ му вели таа на крај.

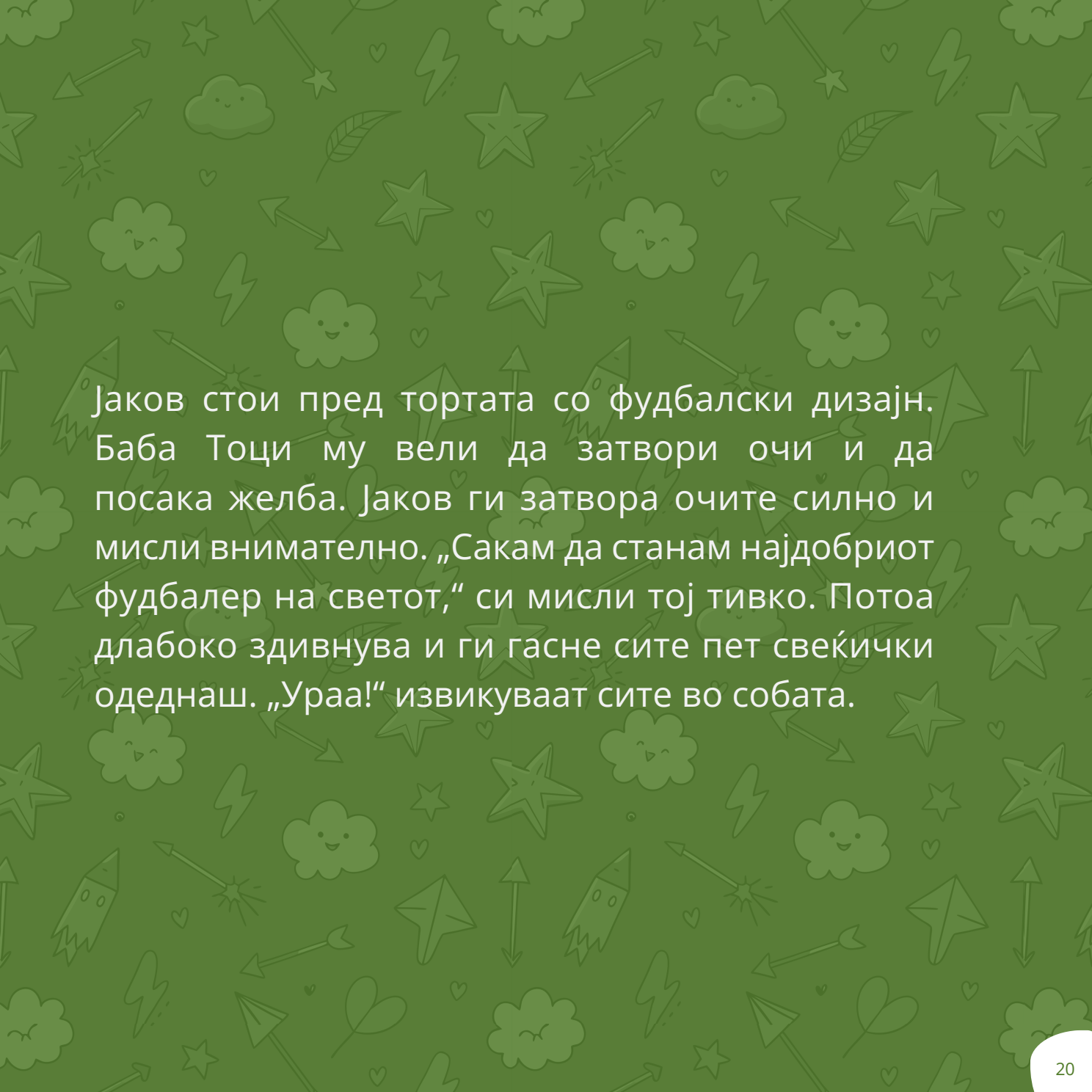
Денови минуваат, а 30 октомври полека се приближува. Јаков со нетрпение го брои секој ден на календарот. „Бабо, уште колку денови до мојот роденден?“ прашува тој секое утро. Баба Тоци се смее и му одговара со љубов. Еден ден, таа му покажува украси за куќата. „Ќе го направиме овој ден незаборавен,“ вели таа насмеана.

Конечно доаѓа 30 октомври, долгоочекуваниот ден! Домот е украсен со шарени балони и ленти. На масата стои прекрасна фудбалска торта со пет светкави свеќички. Јаков трча низ куќата возбуден и среќен. „Денес навршувам пет години!“ вика тој радосно. Баба Тоци го гледа со солзи од радост во очите.

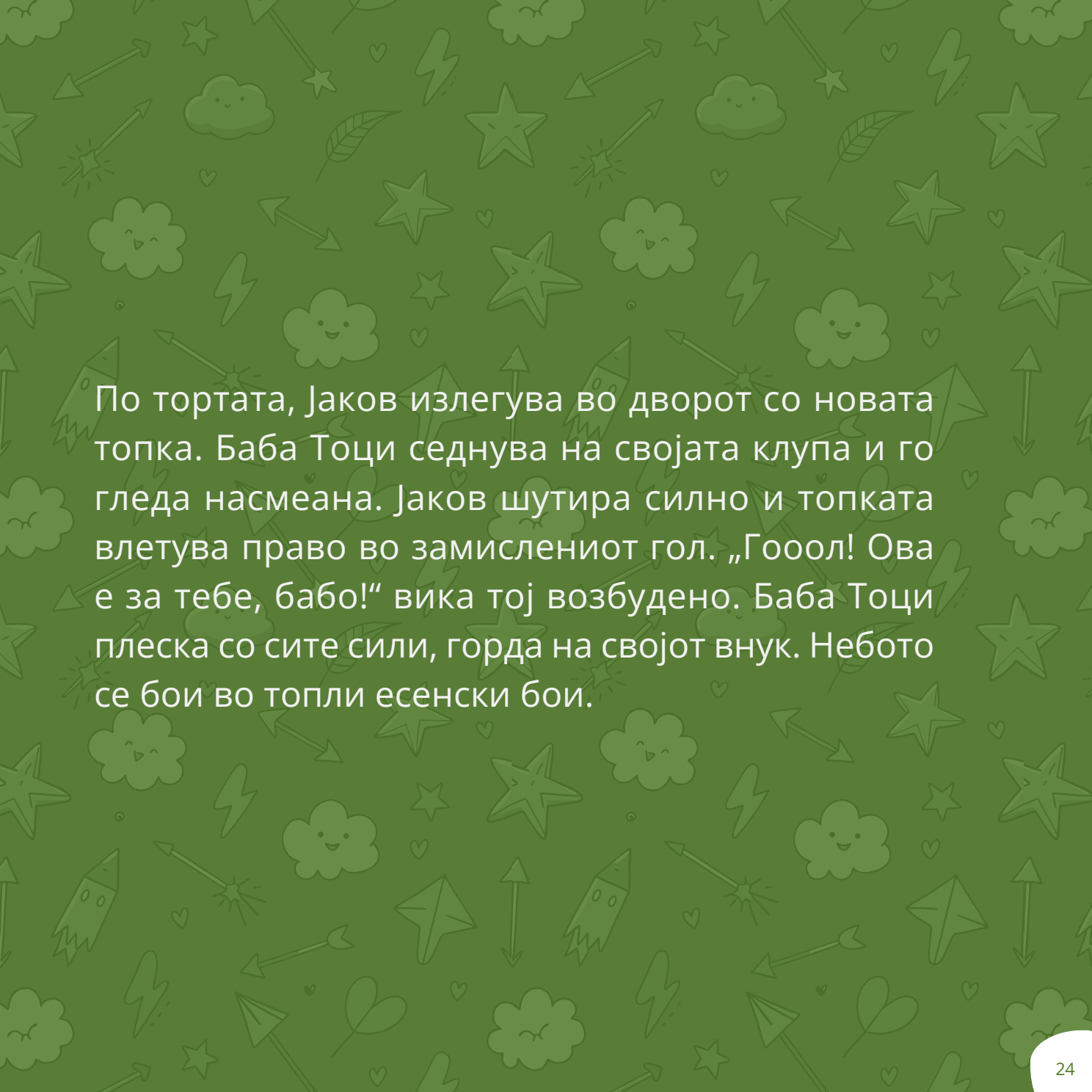
Јаков стои пред тортата со фудбалски дизајн. Баба Тоци му вели да затвори очи и да посака желба. Јаков ги затвора очите силно и мисли внимателно. „Сакам да станам најдобриот фудбалер на светот,“ си мисли тој тивко. Потоа длабоко здивнува и ги гасне сите пет свеќички одеднаш. „Ураа!“ извикуваат сите во собата.

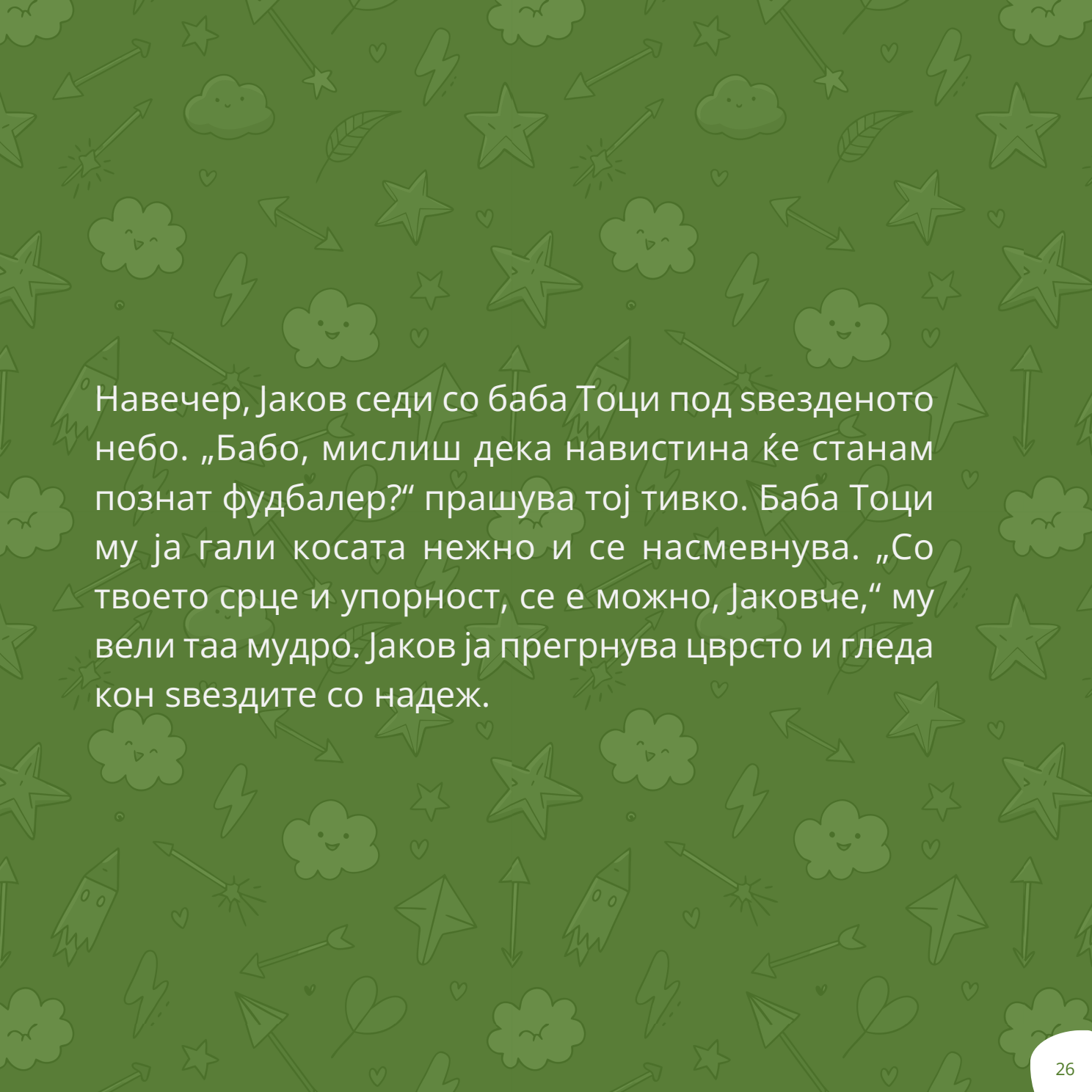
Баба Тоци му подава голем пакет завиткан во сјајна хартија. Јаков брзо го отвора и внатре наоѓа сјајна нова топка. „Оваа топка ќе ти ги донесе сите глави,“ вели баба Тоци насмеана. Јаков ја гушка топката силно, а потоа и неа. „Ова е најдобриот подарок, бабо!“ вика тој среќно и благодарно.

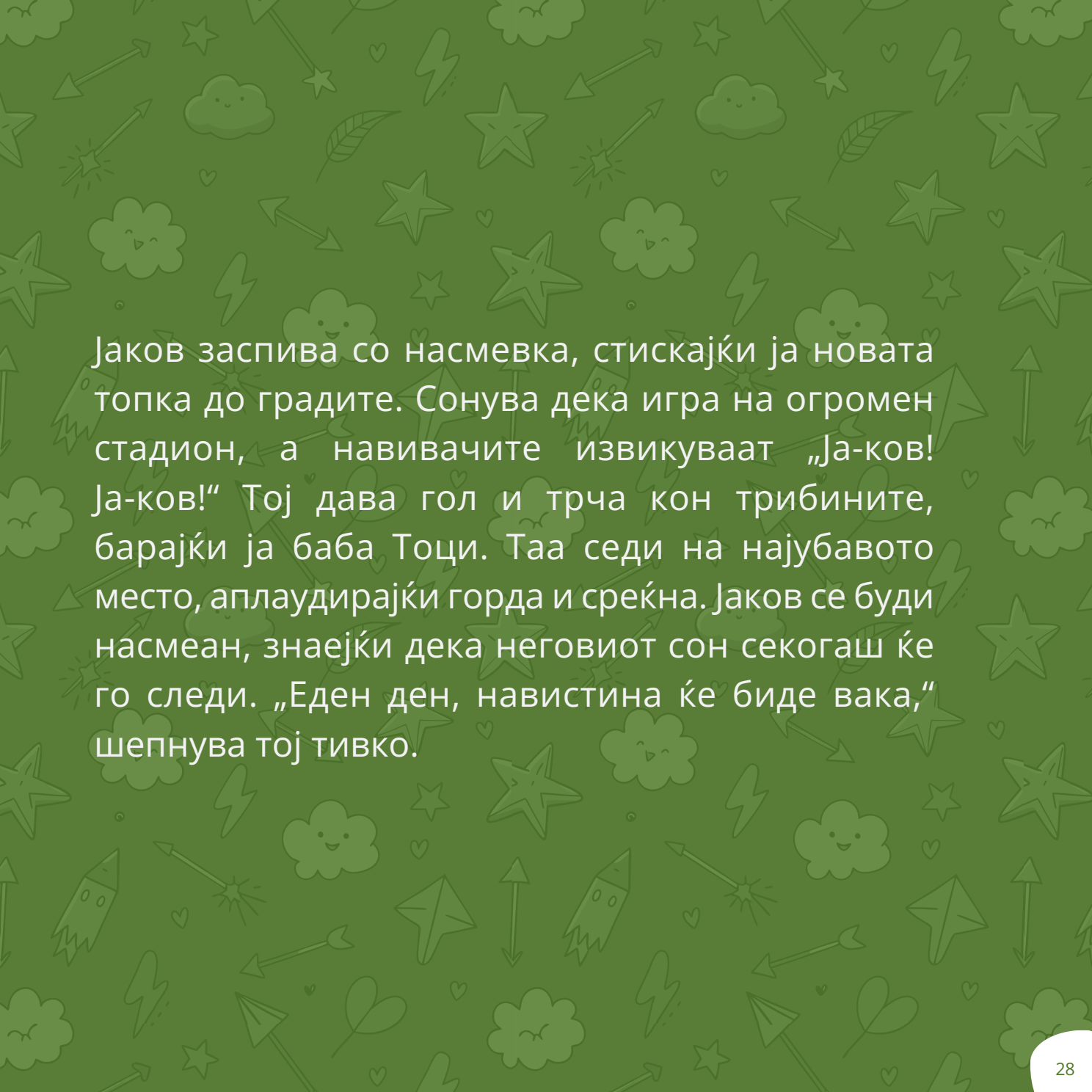
По тортата, Јаков излегува во дворот со новата топка. Баба Тоци седнува на својата клупа и го гледа насмеана. Јаков шутира силно и топката влетува право во замислениот гол. „Гооол! Ова е за тебе, бабо!“ вика тој возбудено. Баба Тоци плеска со сите сили, горда на својот внук. Небото се бои во топли есенски бои.

Навечер, Јаков седи со баба Тоци под свезденото небо. „Бабо, мислиш дека навистина ќе станам познат фудбалер?“ прашува тој тивко. Баба Тоци му ја гали косата нежно и се насмевнува. „Со твоето срце и упорност, се е можно, Јаковче,“ му вели таа мудро. Јаков ја прегрнува цврсто и гледа кон свездите со надеж.

Јаков заспива со насмевка, стискајќи ја новата топка до градите. Сонува дека игра на огромен стадион, а навивачите извикуваат „Ја-ков! Ја-ков!“ Тој дава гол и трча кон трибините, барајќи ја баба Тоци. Таа седи на најубавото место, аплаудирајќи горда и среќна. Јаков се буди насмеан, знаејќи дека неговиот сон секогаш ќе го следи. „Еден ден, навистина ќе биде вака,“ шепнува тој тивко.

Spark Your Child's Imagination

and create a personalized book in which you are the main character

BECOME A BOOK
HERO

CHILDBOOK.AI